

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

בקשה למחיקת סימני מסחר
187385 ו-187386 (GHI)
והתנגדות לרישום סימני מסחר
200701 ו-200702 (GHI מעוצב)

Gemological Institute of America

ע"י ב"כ עו"ד מרק בדנר

המתנגדת ומבקשת המחיקה:

בעלת הסימנים מס' 187385-6

Gemology Headquarters International

ע"י ב"כ עו"ד אייל פרייס

ומבקשת הסימנים מס' 200701-2:

ה ח ל ט ה

1. בפני שני הליכים שאוחדו לבקשת הצדדים בהחלטה מיום 30.12.10, לאור זהות הצדדים והשאלות המשותפות. ההליך האחד הוא התנגדות לרישום סימן מסחר מס' 200701 בסוג 16 עבור "תעודות של אותנטיות של יהלומים, אבני חן, פנינים ותכשיטים; תעודות של דירוג יהלומים, אבני חן, פנינים ותכשיטים" וסימן מסחר מס' 200702 בסוג 42 (סימן שירות) עבור "שירותים גימולוגיים, דהיינו, נתינת הערכה, זיהוי, אוטנטיות ודירוג של יהלומים, אבני חן, פנינים ותכשיטים והנפקת תעודות מודפסות הקשורות לשירותים הנ"ל; רישום על יהלומים, אבני חן, פנינים ותכשיטים; בדיקת מתכות יקרות", שזו דמותם המעוצבת:

ההליך השני הוא בקשה למחיקת סימנים המורכבים מהאותיות GHI ב-Block Letters ללא עיצוב. האחד הוא סימן מסחר מס' 187385 בסוג 16 עבור "תעודות מודפסות של אותנטיות של יהלומים, אבני חן ופנינים; תעודות מודפסות של דירוג יהלומים, אבני חן ופנינים", והשני הוא סימן מסחר מס' 187386 בסוג 42 עבור "שירותים גימולוגיים, דהיינו, לתת זיהוי,

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

אוטנטיות ודירוג של יהלומים, אבני חן והנפקת תעודות לדירוגים כאלה; בדיקת מתכות יקרות".

2. כל הסימנים והבקשות נשוא החלטה זו הם בבעלות Gemology Headquarters International (להלן "GHI" או "המבקשת").

3. המתנגדת ומבקשת המחיקה היא חברת Gemological Institute of America (להלן "GIA" או "המתנגדת"). למתנגדת סימנים רשומים, ובהם סימנים מעוצבים והן סימנים לא מעוצבים (ב-Block Letters), ביניהם סימנים המתייחסים לשמה המלא וסימנים המתייחסים לקיצור שמה באמצעות ראשי התיבות GIA ב-Block Letters לבדם וגם יחד עם עיצובים שונים.

4. שתי החברות עוסקות בדירוג והערכה של יהלומים ואבני חן. במסגרת עיסוקן מקבלות החברות אבני חן לבדיקה ומעבירות אותן לסוחרים בליווי תעודה המונפקת על ידן המעידה על טיב האבן. ככלל, התעודה מצורפת במעמד המכירה לצרכן הסופי לו אין את הכלים להעריך נכוחה את נתוני האבן.

5. המתנגדת, חברת GIA, היא חברה אמריקאית ותיקה המוגדרת כתאגיד ללא כוונת רווח. אין חולק ש-GIA היא אחת מהחברות הוותיקות והמובילות בתחום הערכת אבני חן, היא פיתחה את השיטה המקובלת כיום בעולם להערכת יהלומים (שיטת ה"Four C's": Carat, Color, Cut, Clarity) והיא מקיימת כעניין שבשגרה הדרכות והכשרות בתחום ומשתתפת בתערוכות ובכנסים.

6. המבקשת, חברת GHI, גם היא חברה אמריקאית, הוקמה בשנת 2006. יש לציין שבעליה של חברת GHI הוא בעלים של חברה נוספת העוסקת בתחום זה, חברת EGL-USA. שני הצדדים הסכימו שיש קשר בין שתי החברות, וכי חברת GHI הוקמה במטרה לקדם מחוץ לגבולות ארה"ב את שירותי המעבדה של EGL. זאת, לנוכח הסכמים המגבילים את בעליה של המבקשת מלעשות שימוש בשם EGL מחוץ לצפון אמריקה (ארה"ב וקנדה).

ראיות הצדדים

7. ראיות המתנגדת הוגשו באמצעות תצהירה של הגב' Kim Cino מנהלת אצל המתנגדת, תצהירו של מר אליוט טננבאום סוחר יהלומים ובעלים של חברה בינלאומית לסחר וליטוש

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

יהלומים, חוות דעת המומחה ד"ר רוברט פרנק ותצהירו של ב"כ המתנגדת, עו"ד דן סגל. ראיות המבקשת הוגשו באמצעות תצהיריו של נשיא החברה, מר נחום קרסניאנסקי ושל מר דוד גוטפריד סוחר יהלומים בישראל ובארה"ב.

8. בטרם כניסה לעובי הקורה אתייחס לשניים מכתבי הראיות שהגישה המתנגדת להוכחת טענותיה: חוות דעת המומחה, ד"ר רוברט פרנק ותצהיר עו"ד דן סגל.

9. המתנגדת הגישה את חוות דעת המומחה מר רוברט פרנק, מקים חברת CORSEARCH, מחברות החיפוש המוכרות בעולם וכיום הבעלים והמייסד של חברת Illuminor. מר פרנק מתמחה במחקר, ייעוץ ומתן חוות דעת בענייני סימני מסחר, ואין ספק באשר למומחיותו בתחום חיפוש סימני המסחר. מר פרנק ציין כי חיפוש סימן מסחר נעשה בדרך כלל כאשר שחקן בשוק מעוניין לבדוק האם מותג מסוים נמצא בשימוש על ידי שחקן אחר בשוק (name availability), בדיקת תיאוריות או גרורות של סימן, חיפוש מפרים ובדיקת חוזק הסימן לצורך הערכת שווי. במסגרת בדיקה שכזו, נערך חיפוש גם של איות דומה לסימן נושא החיפוש, ובסיווגים וטובין קרובים. במסגרת חוות דעתו, ערך המומחה חיפוש במאגר המידע Dialog וכן במרשתת באמצעות מנוע החיפוש Yahoo!.

10. חיפוש סימן מסחר על ידי חברות חיפוש כגון אלו שהקים ד"ר פרנק הוא כלי חשוב בתחום סימני המסחר וכלי יעיל בשלב הראשון של בחירת הסימן ובדיקת הפניות שלו או כדי להעריך את שווי. חוות דעת מומחה לגבי חיפושים שנעשו בעניין סימני מסחר עשויה להיות רלוונטית לצורך הוכחת היותו של הסימן סימן מוכר היטב, ומידת השימוש בסימן ברחבי העולם עשויה לסייע ולתמוך במסקנה כי הוא מוכר היטב גם בישראל (למרות שאין די בה להוכיח כי הסימן אמנם מוכר היטב בישראל). בענייננו, חוות דעתו של ד"ר פרנק לא הועילה בדבר לגבי עובדות הנוגעות לסימן בישראל. גם הראיה היחידה שהביא והנוגעת ישירות לגבי ישראל (נספח D לחוות הדעת) היא משנת 2003 ומהווה איזכור חולף של המתנגדת במסגרת פעילות של נשיא בורסת היהלומים בישראל. בשעת חקירתו ענה ד"ר פרנק שהמאגר בו ערך את החיפוש אינו כולל מקורות בעברית וכן שאינו דובר עברית וכי ככל שקיבל תוצאות בעברית לא עשה עמן דבר מה מהותי (פרוטוקול 20.9.2011, עמוד 73, שורות 26-27; עמוד 81 שורה 20; עמוד 82 שורות 5, 12-18).

11. כמו כן, עיקר החיפוש שערך ד"ר פרנק נעשה במאגר מידע פרטי שלציבור הרחב אין גישה אליו. אמנם, המומחה ערך חיפוש במנוע חיפוש חופשי לשימוש הציבור במרשתת, אולם החיפוש נערך באנגלית ובמנוע חיפוש שלא ידוע עד כמה הוא פופולארי בישראל (כפי שד"ר פרנק עצמו העיד שאינו יודע על מידת היות מנוע החיפוש נפוץ בישראל, ר' פרוטוקול 20.9.11, עמוד 87 שורות 8-10).

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

12. לפיכך, חוות הדעת של ד"ר פרנק אינה מועילה לשאלת מידת היכרותו של הציבור בישראל עם הסימן המדובר.

13. גם לשיטת המתנגדת עצמה לא היה די בחוות דעתו של ד"ר פרנק כדי לבסס את היכרות ציבור רלבנטי בישראל עם סימנה של המתנגדת. לפיכך, המתנגדת הגישה תוצאות של חיפוש בעברית במרשתת, שנערך באמצעות מנוע החיפוש Google. חיפוש זה עשוי היה להיות רלבנטי לצורך הוכחה כי הסימן מוכר היטב בישראל. אך כמתואר להלן, חיפוש זה שנערך על ידי ב"כ המתנגדת כמו גם חוות דעתו של ד"ר פרנק, חסרו את הנתונים לאורם ניתן היה ליתן לדברים משקל ראיתי כלשהו.

14. אין ספק שלא ניתן להתעלם ממידע המצוי ברשת. עם זאת, במעבר מכללי קבילות למשקל (ע"א 6205/98 מייקל סקוט אונגר ואח' נ' דניאל עופר ואח', פ"ד נה(5) 71, 84), בהינתן הגמישות הרבה של המידע ברשת יש לברור בזהירות איזה מידע להעדיף. כבר נקבע כי יש מקום לתת משקל לנתונים ממרחב הרשת כראיה קבילה, ב-ב"שא (ת"א) 12658/07 אשר הרשקוביץ נ' פקיד שומה תל אביב 5 (28.6.2007), נבו :

"נשאלת השאלה עד כמה על ראיה שנמצאה ברשת האינטרנט לעמוד בכללים שנקבעו בדיני הראיות על מנת שתהא קבילה או כי יש מקום להגמישם (ראה Jesse M Cohen, Internet Evidence May Be the Key to Your Next Case , <http://www.law.com/jsp/article.jsp?id=1171533776204> פורסם ב 20.2.2007) . בתי משפט בארה"ב למשל, אינם ממהרים להתיר הגשת תדפיסים של או מתוך אתרי אינטרנט בשל החשש של אי היות אילו אמינים, אותנטיים, לרבות מתוך חשש של שתילת מידע פיקטיבי ופעילויות של האקרים באתרים. אולם יש הסוברים כי על בתי המשפט להתיר הגשת ראיות מתוך רשת האינטרנט לרבות בשל העובדה כי האינטרנט הפך מקור מידע שמיליוני אדם פונים ונסמכים עליו בחיי היום יום, בעסקיהם, השקעותיהם, רכישותיהם וכו', כל עוד מדובר במקור אמין ונטול פניות וראה J. Ryan Potts, Internet Evidence in Illinois: Point, Click & Admit? יוני 2004, <http://www.dcba.org/brief/junissue/2004/art10604.htm>) .

גם בישראל קיים מעבר ליתר פתיחות לקבלת ראיות שמקורן באינטרנט בעיקר בקשר עם מידע כללי שאינו מידע בנוגע לאירוע מוגדר, כאשר מידע

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

פרטני מצריך אימות בעדויות נוספות וראו סקירת הפסיקה ב-ת.א. (שלום-

ת"א) 731916/03 קווי זהב בע"מ נ. גז אליהו פילי www.nevo.co.il.

In re IP Carrier Consulting באופן דומה נקבע במשרד סימני המסחר בארה"ב, Group, 84 USPQ2d 1028 (TTAB 2007):

"In an analysis of the reliability of Internet sources in support of an expert opinion, the district court in the Southern District of New York determined that "the information provided there [Wikipedia] is not so inherently unreliable as to render inadmissible any opinion that references it" especially when the opposing party may "apply the tools of the adversary system to his report." Alfa Corp. v. OAO Alfa Bank, 475 F.Supp.2d 357, 362 (S.D.N.Y. 2007). In view of the foregoing, the Board will consider evidence taken from Wikipedia so long as the non-offering party has an opportunity to rebut that evidence by submitting other evidence that may call into question the accuracy of the particular Wikipedia information."

הדברים שלעיל נאמרו לגבי אמינות נתונים מהאנציקלופדיה המקוונת Wikipedia, אך איני רואה מניעה מלייחס גם לתוצאות עריכת חיפושים במרשתת שהם בגדר מידע פרטני הדורש אימות. לפיכך, על התחשבות בתוצאות חיפוש במרשתת להיעשות בזהירות ובדרך מתאימה ובאמצעות ראיות אשר יהיה בהן לתמוך באמינות תוצאות החיפוש ומשמעותו.

15. כבר עתה ייאמר כי הצדדים לא נתנו בידי כלים על פיהם אוכל ללמוד דבר על אופן ואמינות עריכתם של החיפושים במרשתת או להעדיף תוצאות חיפוש זה או אחר. לא הוצגה בפני כל חוות דעת של בעל מקצוע אשר היה ניתן באמצעותו לבסס את משמעות החיפושים שנערכו באמצעות מנועי החיפוש השונים. כך למשל, Google הוא מנוע חיפוש מסחרי אשר תוצאותיו עשויות להיות מוטות בזמן, במקום כלי עריכת החיפוש ואף תלויות בחיפושים קודמים של המשתמש. ללא התייחסות כלשהי לגבי אופן עריכת החיפוש ונסיבותיו, לא ניתן לתת לחיפושים במרשתת משקל כלשהו. חוות דעת שכזו לא ניתנה לא לגבי תוצאות חיפושיו של ד"ר פרנק ולא לגבי תוצאות החיפושים האחרים שהוגשו.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

16. בכל מקרה, עדיף כי תוצאות אלו לא יוגשו באמצעות עו"ד המייצג בתיק. לפי כללי האתיקה של עורכי דין (כלל 36 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986), עו"ד מייצג רשאי להעיד על פרטים טכניים, כגון המצאת מסמכים או עניינים פרוצדורליים אחרים, אך לא על עובדות הנוגעות לעילה. פעולת החיפוש במרשתת עשויה להיחשב פעולה טכנית, אך בתיקים מעין אלה לתוצאות החיפוש עשויה להיות משמעות מהותית ולפיכך ספק אם עו"ד מייצג רשאי להגיש תצהיר בנושא זה.

17. לגופם של דברים, יצויין כי תוצאות חיפוש שנערך על ידי בא כוח המתנגדת בעניין זה נסתרו על פניהן באמצעות תוצאות חיפוש דומה שהוגש בשעת הדיון מטעם המבקשת (מב/16) אשר הציג תוצאות שונות. במצב דברים זה אין באפשרותי להעדיף גרסת תוצאות חיפוש אחת על פני השנייה. די אם נסכם לעניין זה כי לא ניתן לתת משקל ראייתי כלשהו לשימוש ב"כ זה או אחר במנועי החיפוש במרחב הרשת. כמו כן, אין בחוות דעתו של ד"ר פרנק כדי לסייע בשאלת מידת נפוצותו של סימן המתנגדת בישראל.

דיון והכרעה

18. המתנגדת טוענת כי הסימנים אינם כשירים לרישום לפי סעיף 8(א) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה"), זאת משום שאין בסימן GHI כדי להבחין בין הטובין של המבקשת לבין הטובין של אחרים, שכן המבקשת לא מספקת כל טובין או שירותים אלא הוקמה רק כדי לשרת את חברת EGL USA, באמצעות רישום סימני מלאי.

19. המתנגדת טוענת כי לאור דמיונם לסימניה שלה, בסימניה של המבקשת יש כדי לגרום לסכנת הטעיה. לטענתה, די בזהות האותיות, G ו-I כדי להטעות, וזאת במיוחד מאחר שיש לתת משקל מיוחד לזהות שבאות הראשונה שבסימן בן שלוש האותיות, שכן האות הראשונה בסימן יוצרת רושם ראשוני ועיקרי על הצרכן (ר' למשל, התנגדות לסימן מסחר מס' 124969 KENWOOD MARKS נ' KENWOLF החלטה מיום 25.4.2004). כמו כן, לשיטת המתנגדת ישנו דמיון רב בהגיית האותיות A ו-H. המתנגדת מוסיפה וטוענת שקהל הלקוחות של שני הצדדים הוא אותו קהל – ציבור צרכני יהלומים שנעדר היכולת לבצע הערכה מקצועית של טיב האבן הנרכשת וגם לא של טיב התעודה הנלווית אל האבן.

20. המבקשת טוענת כי הסימנים אינם דומים עד כדי הטעיה. לטענתה, האות G בראשית המילה מייצגת מילה גנרית בתחום אבני החן (גמולוגיה - Gemology), ומשכך אין לתת לדמיון זה

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

משקל כלשהו. לטענתה, ישנן חברות רבות בתחום העושות שימוש בראשי תיבות הכוללים את האות G ואת האותיות I או A, ודבר זה מלמד על כך שמדובר בסימון שנמצא בנחלת הכלל.

21. בתגובה לטענות המבקשת, טוענת המתנגדת כי החברות האחרות בתחום העושות שימוש באות G אינן עושות זאת כאות ראשונה או שמדובר בסימונים שונים באופן משמעותי כגון היותם סימנים בני ארבע אותיות.

22. הצדדים נחלקו באשר לסיבת הבחירה על ידי המבקשת בשם GHI. בעוד שהמתנגדת סבורה שהסימן נבחר על שום דמיונו – לטענתה – לשמה ולסימנה, GIA, המבקשת טוענת שהסימן נבחר בלי קשר לסימן המתנגדת, ולאחר שלטענתה בדקה ומצאה שהסימן GHI אינו מצוי בשימוש.

אופי מבחין

23. בהתאם להוראות סעיף 11(10) לפקודה סימן המורכב מאותיות הנוהגות במסחר לציונם של טובין או סוגי טובין או הנוגעות במישרין למהותם או לאיכותם לא יהא כשיר לרישום אלא אם הוא בעל אופי מבחין. בענייננו, שני הסימנים שבמחלוקת הנם צירופי אותיות שרירותיים אשר לכשעצמם חסרי משמעות מילולית או שלצירופן נעדר דמיון לאותיות המקובלות במסחר. למתנגדת טענה באשר לשימוש שנעשה במסחר הרלבנטי באות G, בה אדון בהמשך החלטה זו. צירופי האותיות דנן אינם מכוונים לתאר את אופיים של הטובין. אין חולק שמטרתם לציין את מקורם באמצעות ראשי תיבות אשר לכשעצמם נחזים כשרירותיים. סימן המורכב מאות אחת בלבד לא כשיר לרישום שכן לא ניתן להפקיע אות בודדת מרשות הציבור. כפי שפורט, בין היתר, בחוזר רשם מ.נ. 37 מ-2.1.2005, צירוף של שלוש אותיות ויותר לא יידחה רישומו על פניו וייחשב כסימן כשיר לרישום, גם אם אינו מעוצב, בכפוף לשאר הוראות החוק. כמצויין בחוזר, מובן שרישום של סימן שכזה לא יהיה בו להעניק למבקש זכות ייחודית באותיות המרכיבות את הסימן. ההחלטה אם סימן המורכב מאותיות הנו בעל אופי מבחין, תקבע בהתחשב בטובין או בשירותים, שביחס אליהם מתבקש הרישום.

24. המתנגדת טוענת כי חברת GHI הינה חברת קש, שנועדה לשמש כמסגרת להרחבת עסקיה של חברת EGL-USA, באמצעות רישום "סימני מלאי" הדומים לסימניה של המתנגדת. טענת המתנגדת היא כי המבקשת אינה עושה שימוש בסימניה אלא רק בוחנת את ערכם ואת סיכוייהם להתקבל לרישום, על מנת שבסופו של דבר תוכל ליהנות ממוניטין הסימן GIA של המתנגדת.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

25. המבקשת אינה מכחישה כי טרם נעשה שימוש בישראל בסימניה אך טוענת כי לפי הפקודה ניתן להגיש לרישום סימן מסחר גם טרם שנעשה בו שימוש. עוד טוענת המבקשת כי העלאת הטענה בדבר "סימן מלאי" בסיכומים מהווה הרחבת חזית אסורה.

26. אבהיר כי אינני רואה בהעלאת הטענה בדבר "סימן מלאי" הרחבת חזית. הטענה כי הסימנים המבוקשים הם מה שהמתנגדת מכנה "סימני מלאי" היא פרשנות משפטית לעובדות שעלו במהלך התיק ומתיישבת גם עם העובדות שנטענו כבר בתחילת ההליך. מכל מקום, כפי שיוסבר להלן, איני מוצא שיש מקום להעלות טענה זו לאור לשון הפקודה ופרשנותה הנוכחית.

27. המתנגדת (פרוטוקול 12.12.11, עמ' 24 שורות 7-21) מפנה לספרו של המלומד א.ח. זליגסון, **דיני סימני מסחר ודינים הקרובים להם** (הוצאת שוקן, תשל"ג) בעמ' 11-12 ואלו דבריו:

"תנאי לקיום סימן מסחר הוא שהסימן 'משמש או מיועד לשמש לאדם' כסימנו לגבי סחורה מסויימת: על-ידי התניה זו, שלל המחוקק הישראלי שיטות הקיימות בארצות אחרות: ראשית, השיטה שלפיה רק הרישום של סימן מסחר הוא האקט הקובע את קיום סימן המסחר מצד אחד, ושנית, השיטה המוכנה להכיר בסימנים שכלל אין משתמשים בהם ואף לא ישתמשו בהם בעתיד אלא נרשמו למטרות אחרות... השיטה השנייה, היא זו הנהוגה לדוגמא בגרמניה, שם מרשים רישום סימן מסחר ללא התחשבות בשימוש כלל, כגון: גרמניה מרשה רישום של 'סימנים להגנה' - בלע"ז - Defensive trade marks (Defensivzeichen). סימנים אלה דומים בצליל או בחזות לסימן אחר בו משתמשים בפועל. כמו-כן, מוכר בגרמניה 'סימן מלאי' - Vorratszeichen" היינו סימן שבעליו אינו מתכוון להשתמש בו אלא רק בבוא המועד המתאים לכך, לפי שיקול דעתו."

28. במונח "סימן מלאי" (הידוע בספרות גם בכינוי Reserve mark) הכוונה כפי הנראה לסימן הנרשם כאשר יש כוונה להשתמש בו, אולם לא באופן מיידי אלא בעתיד. בעל סימן המסחר מגיש את בקשתו לרישום כהכנה לקראת כניסתם של הטובין לשוק, כך שבמועד זה כבר יהיה בידיו סימן המסחר המגן על קניינו הרוחני. זאת, בשונה מסימן הגנתי (Defensive mark) שאין כוונה להשתמש בו (השוו, Ulrich Loewenheim "Recent Developments in German and European Trademark Law" 213 IDEA THE JOURNAL OF LAW AND TECHNOLOGY (1982-1983), בעמ' 215-216).

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

29. סעיף 1 לפקודה קובע כי "סימן מסחר הוא סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לעניין הטובין שהוא מייצר או סוחר בהם, וסימן שירות הוא סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לעניין השירות שהוא נותן" (ההדגשות הוספו – א.ק.). לאור האמור, על פי לשון הפקודה נקבע שאין חובה כי ייעשה שימוש בפועל בסימן המסחר המבוקש בזמן רישומו, אלא מספיקה כוונה להשתמש בו.

30. הדברים מתיישבים אף עם יתר הוראות הפקודה. אם בדיעבד יתברר כי לא נעשה שימוש בסימן במשך שלוש שנים, או כי הוא הוגש לרישום ללא כוונה בתום לב להשתמש בו, כלומר שמדובר בסימן הגנתי ולא בסימן מלאי, הרי שניתן למחקו לפי סעיף 41 לפקודה, בתנאים האמורים שם. הסדר זה הוא הסדר מספק, והוא אינו מונע רישום של סימן כל עוד יש כוונה להשתמש בו. אמנם, כאשר הכוונה להשתמש נטענת לאחר רישום רב שנים ללא שימוש בסימן, אין די בה כדי למנוע את מחיקת הסימן (בג"צ 67/71 פרמו נ' שמידגל, פ"ד כה(1), 802), אך אין זה המקרה בענייננו.

31. אציין שהמתנגדת העלתה טענה זו בגדרה של הטענה בדבר העדר רכישת אופי מבחין. ייתכן כי, הטענה, כפי שנטענה יכולה היתה להיות מועלית גם בקשר עם תחרות בלתי הוגנת במסחר. אולם, בכל מקרה, לאור האמור איני סבור כי הדוקטרינה אליה מכוונת המתנגדת בטענתה לגבי הגשה לרישום של "סימן מלאי", בין אם כאמד לבחינתו של אופי מבחין ובין אם כאמד לבחינת תום לבו של המבקש, אינה רלבנטית לדין הישראלי.

32. נקודת המוצא של המתנגדת להעלאת הטענה ל"סימן מלאי" מתבססת על כך כי אין הבחנה בין סימני המבקשת ובין סימנה של המתנגדת. בכך יש כדי להקדים את המאוחר. תחילה יש לבחון האם כלל ניתן להבחין בין הסימנים אם לאו, כפי שנדון להלן.

חשש להטעיה

33. כאמור, טענתה המרכזית של המתנגדת היא לדמיון בין הסימנים. כידוע, דמיון זה ייבחן על פי המבחן המשולש: (1) החוזי והצליל; (2) קהל הלקוחות וסוג הסחורות; ו- (3) יתר נסיבות העניין. אל מבחנים אלה נוסף מבחן השכל הישר וכן פותחו קריטריונים כמבחני עזר, כגון: מבחן העין, מבחן החזות והפרטים המבחינים, מבחן צליל הסימנים (דמיון פונטי), מבחן סוג הלקוחות, מבחן סוג הטובין, מבחן צינורות השיווק ומבחן כלל הנסיבות [לעניין המבחן המשולש ר' ע"א 715/68 פרו-פרו בייסקויט (כפר סבא) נ. פרומין ובניו, פ"ד כ"ג(2), 43 (1969); ע"א 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) בע"מ נ' אס.בי.סי. פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ, פ"ד נה(3) 933 (2001); רע"א 5454/02 טעם טבע (1988) טיבולי נ' אמברוזיה סופהרב, פ"ד נז(2) 438, 451-453 (2003); התנגדות לרישום סימן מסחר מס' 115807 "OMEGA" (4.7.2006); התנגדות לרישום סימן מסחר מספר 105772

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

"O.Z.R.A.M. זק"ש" (3.9.1998). לעניין מבחן השכל הישר ר' ע"א 10959/05 TEA BOARD נ' DELTA LINGERIE S.A.OF CACHAN פ"ד תק-על (4)2006, 3332 (7.12.2006), בפסקה 10; ת"א (תל-אביב) 914/88 **דניאל נ. ברקוביץ**, תק-מח (2)91 (8.7.1991); התנגדות לבקשות סימני מסחר מספר 105772, 105773, 105774 **אפעז בע"מ נ. OSRAM GMBH** (4.3.2001); התנגדות לבקשה לרישום סימן מסחר מספר 95470 **גול תעשיות בע"מ נ. עלית תעשיות בע"מ** (10.7.2003).

34. הפעלת המבחנים האמורים לשם בחינת סכנת ההטעיה תיעשה על פי נטלי הראיה בתיק. דהיינו, במסגרת ההתנגדות מוטל נטל השכנוע על מבקשת הסימנים, ואילו במסגרת בקשת המחיקה מוטל נטל השכנוע על מבקשת המחיקה (ר' למשל החלטה בהתנגדות לסימן מסחר מס' ORANGE 170851 נ' **גמקום**, (11.10.2009), פסקה 17, לעניין נטל ההוכחה בהליך ההתנגדות, וכן **בקשות לביטול סימני מסחר מס' 74787, 74788 "REPORTER"** נ' FIN.ING. S.R.L. (9.8.2010), פסקה 35, לעניין נטל ההוכחה בהליך ביטול). להלן ייבחנו הסימנים הנדונים לאור המבחנים האמורים תוך התחשבות בנטלים המתאימים.

מבחן החוזי והצליל

35. בהקשר זה ייבחן הדמיון באותיות, ביחס לסימנים המעוצבים ולסימנים הלא מעוצבים. לשני הסימנים GHI ו-GIA משותפות האותיות G ו-I. האות G מופיעה בשני הסימנים כתחילית וככזו נטען כי יש ליתן לה משקל יתר.

36. ככלל, בהתאם לפסיקה, ההתייחסות לסימן תהיה לסימן בכללותו. יחד עם זאת, לעיתים יהיו חלקים בולטים וניכרים יותר, ולהם יינתן משקל מיוחד. כך למשל בהתנגדות לרישום סימן מסחר 169507 **'טל עדן', סיימן סחר נ' תנובה** (2.2.2009) נקבע, כי יש לתת משקל למילה הראשונה או לתחילית הסימן. מאידך, יהיו מקרים בהם לתחילית הסימן ינתן משקל פחות לעומת סיומת הסימן:

"בבואנו לבחון את מידת הדמיון שבין שני סימני מסחר, עלינו לבחון כל סימן וסימן כמכלול יחד עם מתן דגש על מידת הדמיון הקיימת בין המרכיבים היסודיים שבסימנים, אלו שהשפעתם על מכלול הסימן בולטת במיוחד. כך למשל, ייתכן וסימן יכלול מספר מרכיבים הזוהים לחלקים הנמצאים בסימן אחר, ואולי אף יכיל את רוב מרכיבי הסימן האחר, ועדיין הרושם שיתקבל מכל אחד משני סימנים אלה יהא שונה במידה ניכרת. ייתכן אף שלסימן מסוים אשר מכיל בחובו סימן אחר, תתווסף תחילית או סיומת שתהא משמעותית לסימן עד כדי כך שלא יהא עוד חשש שהצרפן

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

הסביר יטעה בין הסימנים". (התנגדות לרישום סימן מסחר מס' 146483

BSN medical GmbH & Co. KG נ' Farmaban SA, "Lenoplast"

((4.12.2005)

37. הסימנים הנדונים הם ראשי תיבות של שמות בעליהם. GIA הוא נוטריקון שמה של המתנגדת Gemological Institute of America בעוד ש- GHI הוא נוטריקון שמה של המבקשת Gemology Headquarters International.

38. בשני המקרים האות G מייצגת מלה אשר משמעותה דומה ואקבל לעניין זה את עמדת המתנגדת (ר' דברי העדה Kim Cino בפרוטוקול 20.9.2011, עמוד 25 שורות 11–13) שכל ציבור רלבנטי יטעה בין המלים "Gemological" ו-"Gemology", המכוונות לעיסוק באבני חן, ביניהן לא יבחין הצרכן אבחנה רלבנטית כלשהי.

39. אין חולק כי המלים "Gemological" ו-"Gemology" הן מלים גנריות השגורות בקרב העוסקים בתחום ולא ניתן להפקיען מחזקת הכלל. הכלל שאין לתת משקל רב למילה גנרית, נובע מכך שמלה שכזו "מסוננת" על ידי הצרכן והוא אינו רואה בה חלק מסימן מסחר במובן זה שנועד לאבחן אותו מסימנים אחרים. המילה הגנרית פתוחה לציבור ואינה מהווה מילה מזהה. כאשר מדובר בראשי תיבות של ביטוי גנרי, ייתכן וגם צירוף ראשי התיבות של הביטוי הגנרי ייחשב גנרי לכשעצמו:

"Initials of generic terms are themselves considered generic where the purchasing public recognizes them as such. For example, courts and Trademark Trial and Appeal Board have held FS for "farm service" or "farm supply" to be a generic or descriptive term along with MBE for "multistate bar examination", FR for "fire retardant, and HPF for "hot pressed ferrite". The same principle applies to contractions or other abbreviations of generic words." (Gilson on Trademarks, Trademarks Protection and Practice, Vol 1, July 2006, §2.02[10])

40. ספק אם יש להכליל את הדברים הללו הנאמרים לגבי צירופי אותיות גם לגבי אות תחילית בודדת של מלה גנרית. כאמור, ממילא אות בודדת לכשעצמה לא תוכל להירשם כסימן מסחר. מכאן שאין מקום גם ליתן משקל לאות בודדה מתוך צירוף אותיות המרכיבות סימן אם

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

אותה אות בודדה היא אות ראשונה של מלה גנרית. זאת, להבדיל מהמקרה בו דן המלומד *Gilson* של ראשי תיבות של מספר מלים המרכיבות יחדיו ביטוי שהוא גנרי.

41. גם בסימנה של המתנגדת – GIA – נעשה שימוש באות G כמייצגת אותו מונח מקצועי בתחום היהלומים. העובדה כי המתנגדת עושה שימוש במוטיב המקובל בענף מחלישה, מטבע הדברים, את יכולתה שלה להתבסס על שימוש בהם בידי מתחרותיה לצורך הוכחת דמיון מטעה.

42. מכאן שלצורך בחינת שאלת החשש להטעיה, אני מוצא שיש לקבל את טענת המבקשת לפיה אין לייחס משקל יתר לאות G מאחר שהיא מייצגת מילה גנרית. הדברים אמורים לא רק לגבי המשקל שיש לייחס לאות G המרכיבה את הסימן אלא יש בהם גם להשפיע על כיצד יש להתייחס ליתר האותיות המרכיבות את הסימן.

43. כבר נקבע שכאשר כוללים הסימנים נשוא ההשוואה רכיב משותף, שהנו מקובל בענף (Common to the trade), נוטים הצרכנים לתת את הדעת דווקא לחלקים האחרים של הסימנים ולהבחין ביניהם באמצעות חלקים אלה (רע"א 5454/02 טעם טבע (1988) טיבולי בע"מ נ' אמברוזיה סופהרב בע"מ, פ"ד נו(2) 438, בפסקה 21 לפסק הדין):

"המשקל שיש ליתן לרכיבים המקובלים בענף משתנה אפוא בהתאם לנסיבותיו של המקרה הספציפי. ככל שהרכיב המקובל בענף מופרד ומובחן מיתר חלקיו של הסימן – בין מבחינת מיקומו ובין מן ההיבט הרעיוני – כך צפוי הציבור לראות בו רכיב עצמאי אשר איננו מייחד סימן זה או אחר. על-כן צפוי הוא להבחין בין הסימנים באמצעות יתר חלקי הסימן, ויש ליתן לחלקים אלו משקל רב יותר בעת השוואת הסימנים. לעומת זאת כאשר הרכיב המקובל בענף הינו חלק אינהרנטי מן הסימן, ואיננו ניתן להפרדה מיתר חלקיו, יקשה על הציבור לראות בו רכיב עצמאי. על-כן במקרה זה אין כל טעם להבחין, במסגרת ההשוואה, בין רכיב זה לבין שאר חלקי הסימן."

44. נראה כי במקרה של ראשי תיבות בהם אין משמעות מילולית לצירוף האותיות יחדיו ושמות האותיות נהגות כל אחת בנפרד, ניתן יהיה, על פי רוב, לבודד את הרכיב המקובל בענף מיתר רכיבי הסימן. לפיכך, איני סבור שיש לתת משקל מכריע לתחילית הזהה G, וכי יש לבחון את הסימן בכללותו – דהיינו יחד עם האותיות הספציפיות הנוספות.

45. האותיות הנוספות הן ראשי תיבות המתייחסות למלים שאינן ייחודיות לאף אחד מהצדדים דן. בסימני המבקשת האות I מייצגת את המלה International ואילו בסימן המתנגדת

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

מייצגת האות I את המלה Institute. שתי מלים אלה שגורות במסחר בכלל ולא כל שכן בתחומי הציבור הרלבנטי לסימנים דנן, וככאלה אין בשימוש בהן או באות I המייצגת אותן כדי לעורר חשש להטעיה.

46. בנוסף, יוער כי אמנם האות I היא "רזה" מבחינה גרפית וככלל היא בולטת פחות לעין מאשר האותיות האחרות, אך בצירוף של שלוש אותיות בלבד, למרות "רזונה" של האות I, יש במיקומה השונה – פעם באמצע הסימן ופעם בסופו – כדי להוסיף להבחנות שבין חוץ הסימנים.

47. באשר לאותיות השונות בין הסימנים, האותיות A ו-H, אין חולק כי הן שונות במראן וגם במלים אותן הן מייצגות כראשי תיבות: האות A מייצגת את המלה America והאות H מייצגת את המלה Headquarters. אמנם, יש מקום לטענה כי שתי אותיות אלה דומות בהגייתן. בהקשרם של הסימנים דנן הגייתן נעשית ברצף יחד עם יתר האותיות המרכיבות את הסימן. אולם, אצל המבקשת האות H מופיעה באמצע הסימן אחרי G ולפני I, ואצל המתנגדת האות A מופיעה בסוף הסימן לאחר האותיות G ו-I. הגיית רצף האותיות השונה מסיט את משקל הגיית צלילי האותיות הדומות למקום אחר בסימן הנהגה.

48. יפים לכך דברי כבוד סגן הנשיא ג' גינת בעש"א 49831.01.11 Upcoming TM SA נ' European Sports Merchandising (פסק דין מיום 21.2.2012) (לא פורסם):

"בענייננו, ישנה אבחנה חזותית ופונטית ברורה בין הסימנים. ויזואלית ניתן לראות, כי הסימנים בעלי אורך שונה, ומכילים סיומת פונטית אחרת לחלוטין, KILL-Y לעומת KILL-AH. ההבדל במספר האותיות ובסיומת יש בו כדי לבטל את הדמיון בין הסימנים העולה מהתחילית הזוהה "KILL".

כך גם בענייננו, הסיומת הפונטית של GI-A שונה במשקלה מהסיומת הפונטית של GH-I. השוני בצליל יוצר הבדל משמעותי בין הסימנים.

49. לאור האמור, למרות הזהות בחלק מהאותיות והדמיון בהגיית האחרות, אני סבור שאין בכך די כדי לקבוע חשש להטעיה הן במבחן הצליל והן במבחן המראה.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

מבחן קהל הלקוחות וסוג הסחורות

50. במסגרת מבחן זה ייבחן קהל הלקוחות וסוג הסחורות של הצדדים. ככל שהקהל הוא משותף לשני הצדדים, והסחורות דומות, יתחזק החשש להטעיה. עניין נוסף שיש לבחון בהקשר זה הוא שאלת מידת התחכום של הלקוחות והיכרותם את השוק. ככל שהלקוח מתווכח יותר ומכיר בצורה טובה יותר את השוק, כך פוחת החשש להטעיה (ר' למשל ע"א 210/65 **בנק איגוד לישראל נ. בנק "אגודת ישראל"**, פ"ד י"ט(2), 673 (1965) בעמ' 676).

51. בענייננו קהל הלקוחות וסוג הסחורות הרלבנטיים לשני הצדדים, הם דומים.

52. יצוין שבראיותיה טענה המבקשת כי קהל הלקוחות הרלבנטי הוא סוחרי היהלומים, קהל מתווכח המכיר את החברות העוסקות בתחום ויודע להבחין בין הסימנים. בסיכומיה שינתה המבקשת את טעמה והסכימה לטענת המתנגדת כי קהל הלקוחות הוא צרכני הקצה, אך טענה כי צרכני הקצה אינם מכירים את השוק וממילא אינם מתעניינים בזהות נותן הדירוג אלא רק בעצם קיומו של דירוג.

53. אני דוחה את טענת המתנגדת לפיה קהל הלקוחות הוא צרכן הקצה, ומקבל את טענת המבקשת בתצהירה, לפיה קהל הלקוחות הרלבנטי הוא ציבור הסוחרים. הסוחר הוא שבחור למי לשלוח את האבן להערכה, וצרכן הקצה מתעניין אך ורק בעצם קיומה של תעודה ולא בזהות המנפיק של התעודה. כך למשל, אישרה העדה מטעם המתנגדת כי רוב לקוחות GIA הם סוחרים וסיטונאים (פרוטוקול 20.9.11, עמוד 19, שורות 19-21).

54. מכאן שציבור הלקוחות הרלבנטי הוא ציבור הסוחרים המתווכח האמון על ההבדלים בין המתנגדת ובין המבקשת אשר ידועות כשחקניות נפרדות ואחרות בשוק. הסוחרים יודעים להבחין בין הטובין שכל אחת מספקת. כך למשל, העד מטעם המבקשת מר גוטפריד, שאין המתנגדת חולקת שהוא סוחר העוסק בתחום, העיד שיודע לבחור את התעודות של המבקשת כאשר יוכל להרוויח יותר (פרוטוקול 20.9.2011, עמודים 158-159). כמו כן, כפי שעלה בעת חקירתה של העדה מטעם המתנגדת, הגב' Kim Cino, למעשה, לאור ההבדל בין עלויות תעודות שתי החברות, לרוב נעשה שימוש על ידי סוחרים בתעודות של GIA ליהלומים ששווים מעל 1,000 דולר ובקראט גבוה, בעוד שלגבי יהלומים קטנים וזולים יותר נעשה שימוש בתעודות הזולות יותר של GHI. הגב' Cino אף ציינה שהמתנגדת שוקלת פתיחת שירות דירוג מוזל המוכוון לשימוש בקשר עם יהלומים זולים וקטנים יותר (פרוטוקול 20.9.2011 עמודים 16-17). מכאן שציבור הסוחרים לא יטעה לבחור את המקור המתאים לו לתעודות הערכה.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

מבחן יתר נסיבות העניין

55. המתנגדת טוענת, כי המבקשת בחרה סימן דומה לסימנה שלה, על מנת לנצל את המוניטין של המתנגדת. פעולה זו, לטענת המתנגדת, היא התנהגות שאינה בתום לב. המתנגדת מוסיפה כי למעשה, חברת GHI היא "חברת קש" שנועדה להסוות פעילות של חברה מתחרה, EGL-USA. העובדה ש-EGL-USA בחרה להסתתר מאחורי סימן חדש מלמדת שהסימן נבחר מתוך כוונה להידמות לסימני המתנגדת ולהטעות. לבסוף, המתנגדת טוענת כי במספר מדינות (ארה"ב, אירופה וקנדה) הגישה חברת GHI בקשה לרישום סימן מסחר על הצירוף GIH, שהוא דומה יותר, בחוזי ובעיקר בצליל, לסימנה של המתנגדת. המתנגדת ציינה כי הגישה התנגדות לסימן שהוגש באירופה וכי היא עתידה להתנגד לסימנים בארה"ב ובקנדה.

56. המבקשת אינה כופרת בכך שפעילותה היא למעשה פעילות מקבילה ל"חברה אחות", הלא היא EGL-USA, וכי ישנם עובדים המועסקים על ידי שתי החברות. יחד עם זאת, כאמור לעיל, לטענתה, השימוש בסימן מסחר חדש נובע מהסכמים האוסרים על EGL-USA להשתמש בצירוף EGL מחוץ לצפון אמריקה. לטענת המבקשת הבחירה בצירוף GHI נעשתה לאחר שחיפוש מטעמה העלה שהשם "פנוי" (ובדיעבד התברר שהחיפוש היה שגוי, היתה חברה בארה"ב שהשתמשה בצירוף זה, אך הזכויות נרכשו ממנה לאחר שהתברר הדבר למבקשת). לבסוף, כפי שהעיד על כך מר קרסניאנסקי (פרוטוקול 20.9.2011, עמוד 151, שורות 17-27), המבקשת החלה בתהליך בחינה להחלפת סימן המסחר שלה שכן הצירוף GHI קשה יותר להגיה, וגם מבחינה תחבירית, מיקומה הנכון של המילה "International" בשמה הוא באמצע הצירוף ולא בסופו. במסגרת זו, הוגשו הבקשות לרישום סימן מסחר על הצירוף GIH במספר מקומות בעולם (אך לא בישראל).

57. לאור העדר הדימיון בין הסימנים כאמור לעיל בדיון על מבחן החוזי והצליל, לנסיבות בחירת הסימן יש משקל פחות. על כל פנים, לאור הסבריה של המבקשת השתכנעתי כי עמדה בנטל השכנוע להראות כי פעלה בתום לב בעת בחירת הסימן GHI. הסימן GIH אינו עומד למבחן בהליך זה ולפיכך אינני קובע דבר בקשר אליו.

לסיכום המבחן המשולש

58. לאור האמור לעיל, אני קובע כי אין סכנת הטעיה בין הסימנים GHI ו-GIA כשהם אינם מעוצבים, במיוחד לאור העובדה שקהל הלקוחות הוא קהל מתווכים של סוחרי יהלומים, שהם גם "שחקנים חוזרים", ומן הסתם מכירים את שתי החברות וידעו להבדיל ביניהן.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

59. כאמור לעיל, נטל השכנוע בהליך ההתנגדות מוטל על המבקשת, להראות כי אין בסימנים המבוקשים סכנת הטעיה לסימני המתנגדת. לעומת זאת, בבקשת המחיקה מוטל הנטל על מבקשת המחיקה, הלא היא המתנגדת דכאן. בענייננו, בהליך ההתנגדות, בו מוטל הנטל על מבקשת הסימן, ההשוואה נעשית בין הסימנים המעוצבים לסימן GIA, ואילו בהליך הביטול, בו מוטל הנטל על המתנגדת, תיעשה ההשוואה בין הסימנים המורכבים מאותיות ב-BLOCK LETTERS בלבד. משקבעתי שאין דמיון בין הסימנים שאינם מעוצבים עד כדי חשש להטעיה, קל-וחומר שהמבקשת עמדה בנטל השכנוע שאין דמיון בין הסימן המעוצב אותו היא מבקשת לרשום ובין הסימן הלא מעוצב.

סימן מוכר היטב

60. המתנגדת טוענת כי סימנה הוא סימן מוכר היטב, ולכן יש להרחיב את היקף ההגנה עליו.

61. בהחלטה בהתנגדות לרישום סימן מסחר מס' 93261, Pentax נ' Asahi Kogaku Kogyo Kabushiki Kaisha (4.9.2003), סוכמו הכללים ומבחני העזר לקביעה האם סימן מסחר

הוא סימן מוכר היטב, וביניהם: מידת ההכרה של הסימן; היקף השימוש ומשך השימוש, היקפי מכירות ועומק החדירה לשוק; היקף ומשך פרסום הסימן; המידה בה הסימן מוכר, נעשה בו שימוש, פרסום, רישום ואכיפה; מידה גבוהה של רכישת אופי מבחין תסייע בהוכחת מוניטין יותר מאשר אופי מבחין אינהרנטי; מידת הייחודיות (אקסקלוסיביות) של הסימן ואופי ומידת השימוש של הסימן או סימן דומה על ידי צדדים שלישיים, כאשר שימוש על ידי מספר גורמים בסימן עשוי להצביע על כך שהמוניטין אינו צמוד אף לא לאחד מהם; אופי הסחורות או השירותים וצינורות השיווק; והדרגה שבה המוניטין של הסימן מסמל איכות של הסחורות. השאלה אם סימן הנו מפורסם אם לאו, היא שאלה שבעובדה, ויש לבחון אם הסימן מוכר היטב בקרב הציבור הנוגע לעניין.

62. אמנם, ייתכן שהסימן GIA הוא סימן מוכר היטב בקרב הציבור הרלבנטי (סוחרי יהלומים).

זאת, בעיקר לאור היקף ומשך השימוש בסימן, ואף לאור חוות דעתו של המומחה ד"ר רוברט פרנק (אליה התייחסתי לעיל) אשר נתנה מענה ראשוני לגבי המצב בעולם. אך כאמור לעיל, מהראיות שבפני לא ניתן ליתן משקל לדברים שהוצגו כרלבנטים למצב בישראל. אין חולק גם ש-GIA הם שיצרו את שיטת הדירוג של ה-Four C's, המקובלת בכל העולם, והם מקיימים תכניות הדרכה לשיטה זו בה אף השתתפו אנשי המבקשת. יחד עם זאת, משדחיתי את ההנחה שישנו דמיון בין הסימנים, איני מוצא צורך להכריע בשאלה האם הסימן של המתנגדת הוא מוכר היטב.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

טענות נוספות

63. בפי המתנגדת גם טענות לתחרות בלתי הוגנת ולגבי דילול סימניה. טענות אלה נשענות על טענת הדמיון בין הסימנים. משהכרעתי כי הסימנים אינם דומים כדי חשש להטעיה בנסיבות הנדונות לעיל, הרי שאין חשש לדילול סימני המתנגדת ומכאן גם לא לקיומה של תחרות בלתי הוגנת.

64. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את ההתנגדות ואת בקשות הביטול. המתנגדת תשלם למבקשת את הוצאותיה ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 25,000₪ תוך 30 יום, שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד ההחלטה ועד לתשלום בפועל.

אסא קלינג

**רשם הפטנטים, המדגמים
וסימני המסחר**

ניתן בירושלים ביום
ז' סיון, תשע"ב
28 מאי, 2012